

U Bitef teatru gostuje slovenačka predstava

Datum: Sre, 08/05/2024

Medij: www.lookerweekly.com

Autor: LookerWeekly

Zemlja: Srbija

Web rubrika: Website

Url: <https://lookerweekly.com/predstave/u-bitef-teatru-gostuje-slovenacka-predstava/>

LookerWeekly

U subotu, 1. maja sa početkom u 20 časova u Bitef teatru gostuje slovenačka predstava FRANČIŠEK (Mestno Gledališće Ptuj), u režiji Jerneja Lorencija, višestuko nagrađivanog slovenačkog autora i jednog od miljenih reditelja publike Bitefa, na kojem je učestvovao sa predstavama „Poludela lokomotiva“, „Oluja“, „Ilijada“, Carstvo nebesko (koprodukcija Narodnog pozorišta i Bitef teatra). U predstavi igraju Tamara Avguštin i Janez Škof.

Franjo Asiški je velika religiozna, mitološka, istorijska i umetnička ličnost. Njegov svetački oreol ostaje neprevaziđen jer je postao simbol. Tokom vekova on je prevazišao geografiju, pa čak i hrišćanstvo, osvojivši veliki deo sveta. Postao je gigant, bezbroj puta prikazan, literarizovan, mitski natčovek, andeo, skoro Bog. Ipak, iza lika velikog Franje Asiškog стоји обичан човек по имени Franjo, koji je живео у античко време. Sagledao је свет и сеbe на нов начин и такође је почео да живи на нов начин. Видео је далje од материјалног, изнад ambicija, изнад пohlepe i požude. I sam је живео таkim primerom. (Bio је, што је најvažnije, stalni praktikant: zahtevao је највиše од сеbe.) Patio је, boreći се са svojim demonима и istrajavajući у својој вери. Borio се са собом, а не са другима. On је то преузео на сеbe, не окривљујући друге. Prihvatao је све и свакога, nije delio и nije sudio. Bio је свестан да је свако ljudsko бићe jedinstveno i neponovljivo.

See also

Italijanski "Lutak" (Pupo) pozdravljen ovacijama u Zvezdara teatru

Međutim, и ми smo neraskidivo povezani jedni sa drugima i povezani sa prirodom (mogli bismo ga nazvati "prvim ekologom"). Svi живе, све диште, све је једно. Управо овај ljudski element бићe ključna тačka нашег nastupa i razotkrива све one trenutke humanosti који су нам свима тако познати (osim што је Franjo možda bio spreman da иде даље i dublje). Stoga se fokusiramo на demistifikованог, humanizovanog Franju.

Francis, који, како G. K. Česterон navodi, "ne voli ljudskost (uošteno), већ ljudsko бићe (svako pojedinačно); исто тако nije voleo hrišćanstvo, nego Hrista". Franjo nije жеleo моћ i autoritet, али су моћ i autoritet bili zloupotrebljeni u njegovo име. Nije жеleo да менja свет, али је ponudio начин промене сеbe i odnosa prema другима. Proglasio је novo ludilo. A njegovo novo ludilo је - ljubav.

Share